

var utrolig vellykket. Der kom 10.686 løntilskudsjob frem, og der er i øvrigt 24-25.000 om året, som kommer ud i løntilskud.

I lyset af den debat, der har været, og den kritik, der har været, om misbrug af det her, har jeg hele tiden holdt fast i, at jeg overhovedet ikke har nogen interesse i at konvertere almindelige job til løntilskudsjob, og derfor har jeg været på vagt, hver gang den kritik har været fremme.

Nu havde jeg så Metal på besøg forleden dag, og jeg kan fortælle, hvor mange sager og hvor mange klager vi har fået i Arbejdsmarkedsstyrelsen. Vi har fået 16. 16 ud af 25.000 løntilskudsjob siger jo lidt om, at det problem nok ikke er så alvorlig stort. Men det skal ikke få mig til at sige, at vi ikke skal forfølge hver eneste sag, der er om påstået misbrug af den her ordning, for der er ingen, der har interesse i at undergrave almindelige job på almindelige vilkår.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Ministeren har lidt mere taletid, end jeg har. Derfor håber jeg, at han vil svare på, at i aftalen om »Flere i arbejde« har vi ikke lagt nogen begrænsninger på redskaber, altså hvad man kan bruge i indsatsen for at nedbringe arbejdsløsheden. Er det ikke korrekt, at vi har aftalt frit redskabsvalg, og at vi har aftalt, at der ikke skal være noget loft over, hvordan regionerne bruger midlerne? Det er noget, regeringen selvstændigt, egenhændigt har gennemført senere.

Så vil jeg godt sige til den diskussion omkring løntilskudsjobbene: Er det ikke korrekt, at systemet er sådan, at hvis folk ikke tager imod det løntilskudsjob, hvad enten de selv har fundet det eller AF har fundet det, så truer man med bål og brand, og man bliver blacklistet af virksomhederne, hvis det er sådan, at man står frem offentligt med den her kritik? Det er risikoen, og derfor kommer der ikke flere sager end de 16 mennesker, som ministeren omtaler.

Men det er da bemærkelsesværdigt, at af de 10.000 mennesker, som ministeren omtaler, er de 4.388 altså lige sådan kommet ind under den der mærkelige paragraf, og at man havde vurderet, at de havde risiko for at blive langtidsarbejdsløse. Og ministeren ved lige så godt som jeg, at mange af dem selv har fundet jobbet.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Den tidligere regering indførte et loft over uddannelse, som man kunne benytte inden for AF-systemet, og det system er videreført.

Det er sådan, at ca. 50 pct. af de aktiviteter, man foretager i AF-systemet, vedrører uddannelse, men det er 80 pct. af udgifterne, vi bruger til uddannelse. Og det skyder jo en pil igennem det, at vi ikke betragter uddannelse som et vigtigt middel i beskæftigelsespolitikken. Faktisk er det jo, når vi bruger 80 pct. af pengene, *det* vigtigste middel.

Derfor synes jeg, at den der diskussion om, at vi vil prøve at undertrykke uddannelse, er en forfejlet diskussion. For mig er det afgørende, at vi hele tiden har alle redskaber til rådighed i beskæftigelsespolitikken, for jeg tror ikke, at uddannelse i alle tilfælde er det rigtige middel til at få folk i beskæftigelse igen. Nogle gange går det over jobtilskud, nogle gange går det over virksomhedspraktik, men det er ikke sikkert, at det altid går via uddannelse, og det skal vi altså også tage hensyn til i vores arbejdsmarkedspolitik.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Kan ministeren ikke fra talerstolen bare ganske enkelt sige: Jo, der er i arbejdsmarkedsreformen aftalt frit redskabsvalg, og det vil blive præciseret over for samtlige aktører? Så er den sag jo løst. Det er det ene.

Det andet er: Når ministeren gør opmærksom på, at vi har en særlig forpligtelse over for folk, der bliver langtidsarbejdsløse, så forstår jeg simpelt hen ikke, hvordan det kan lade sig gøre, at antallet af langtidsledige i regeringens egen definition er steget med 13 pct., og at regeringen ingen initiativer har til at nedbringe det – ingen initiativer. Vi har spurgt og spurgt og spurgt, men der er ingen initiativer til at nedbringe antallet af langtidsledige, og det forstår jeg simpelt hen ikke. Det eneste, der står i vedtagelsen, er, at man vil følge udviklingen nøje, men det er jo ikke noget, man kan bruge, hvis man er langtidsledig. Der er hverken private jobtræningspladser eller andre initiativer.

Så hvad agter regeringen at gøre for at sikre, at der genereres nye private arbejdspladser, så de langtidsledige også får en reel chance for at komme ind på det ordinære arbejdsmarked?